

MAGYAR KURIR

Bétsből, Pénteken, December' 10-dikén 1819.

tele

Török Birodalom.

A' Dusoglu familia' tagjai, a' Császári pénzveretés' volt árendásai, valamint szintén a' Belső Minister Abdurrahman-Beis, Oktober' 16-dikán megöletettek. A' nevezett familiában a' két öregebb testvéreknek, kik már Bei titulust kaptak volt, az úgynevezett Babihumahu (Császári kapu) előtt vetéik fejeket. Egy ifjabb testvérjek, és egy testvérjek' lisa, az ő tenger' partján lévő familiai palotájok' ablakai előtt akasztatták. 's mind a' megöletettek teste mellé egy-egy fekete táblát függesztettek ki. Mindenik táblán, tsak a' megöletett hünösnek' neve különbözvén, ezen egy írás olvastatott: —

„Ez, annak a' Dusoglu familiából való, megérdemlett halállal megbüntettetett, Sergis Agobnak (Sergius Jakabnak) átkozott teste, a' melly familia, az ő elméjében meggyökerezett álnoksággal a' pénzverésre ügyelő Tisztviselőknék gondatlanságát 's lágymelegségét használván, három vagy négy esztendő alatt többet mint 20,000 zsacsót (10 millió Piastert) magájévé tett, 's ezen nagy summát, falusi házaknak, palotáknak építtetésére, 's egyéb pompázásokra és nagy költségeket kívánó gyönyörűsgekben való buborékolásra, fordította, 's az Osmanus Státus' vagyonának még ily eltékozlásával is meg nem elégedvén, a' maga és hozzá tartozók' hazaikban templomokat építtetett, 's azokba Catholi-

cus Papokat gyűjtvév össze — az Osmanus Birodalom' fő és Császári lakó városában — a' maga hamis Cultusát gyakorolni mérészlette.“

A' következő napon (Oktober' 17-dikén) a' Belső Minister Abdurrahman-Bei' fejét is ki hozták a' tömörből 's a' Császári Udvar' kapujához a' nép' nézésére hasonló táblával kitették, mellyen ezen szavak olvastattak: —

„Ez az Abdurrahman-Bei' elültetett feje, ki a' nagy Urnak Császárságra lett jutásától fogva, sőt azóta, hogy a' terjedni kezdte, szolgálat nélkül nem maradt 's a' Császárnak különb féle kegyelmeivel élt, távol lévén attól, hogy ezen kegyelmességeket megismerte volna, azon időtől fogva, hogy a' pénzverés' állspotjának Előüljárójévé tettetett, inkább minden idejét tsak a' maga gyönyörűségeiben való buborékolásra fordította, pompázott, kevélykedett, hivatalos kötelességeit 's a' Monarkha' szolgálatait elmellőzte, 's azon pénzekből, mellyeket a' Császári kincstár' házába be kellett volna tenni, oly fogás alatt, hogy azoknak kiadását a' Religió' és a' Státus' egyéb szükségei kiványták, 20,000 zsacsónál többet a' Dusoglu familia' 's ennek segédjei és segédjeinek segédjei' kezükbe jádzott. Ezen pazérlással meg nem elégedvén olykorolykor még oly tudósításokat is mérészlett ugyan ő a' Felső Udvar' elejébe terjeszteni, hogy a' pénz mind meg van, 's ezen erősítését azon hitnélkülvalóknak számolásával do-

kumentálta. Ily módon mérészlette ő a Monarkha' szentséges személyét megtsalni, 's kezeit névszerént az Islam-köntstárra tenni, a' melly tettiért halállal büntettetett-meg."

Oktober' 13-dikán estve azt az örvendetes hírt jelentették a' Seraj 's egyéb Konstantzinápolyi bástyák 's a' Bosphorus partain lévő erősségek' ágyuji, hogy egy Császári Princz született a' világra, a' ki Ahmed nevet kapott, 's a' ki már a' most Uralkodó Császárnak harmadik fia. A' más kettőknek neveik Abdulhamid és Osman; az 6, ez 2 esztendő. — A' pestis ismét nagyon kegyetlenkedni kezdett Konstantzinápolyban.

Frantzia Ország.

A' Frantzia Ministerialis, Liberalis, és Ultraroyalista levelek, nagyon buzgók a' hasonló nevű követek' elméjüknél, az ő kamarájokban a' Választás' törvénye fellett nem soká eléfordulandó vetekedésekhez való hozzákészítésével. — Valyon így szólnak azok, a' kik ezen törvénynek megváltoztatását ellenzik) fog-e a' Ministerium a' két kamarákban, czélzásának végrehajthatására elég pártfogókat találni? Valyon azok a' 60 Pairek, kik a' mult esztendőben azért kapták a' Pairegeget, hogy általok azoknak száma, kik a' Barthelémy' jóvállásánakj visszavettetésén iparkodtak, neveltessék, fogják-e most azt a' jóvállást, védelmezni, mellytavaly visszavetettek? És azok a' sok Követek, a' kik tavaly ezen jóvállás ellen vetélkedve kikelték, meg fogják-e az idén magok magokat hazuttolni? Mitsoda tiszteletet fognának ezentúl érdemleni azon emberek, a' kik kedvezésből ily vélekedési változandóságot bizonyítanak? Az Ultrák úgy nézik a' Ministereknek ezen jóvállását, mint az ő megbukások' eszközét. Ők azt fogják eleintén mutatni,

hogy a' Ministerek' jóvállására fognak voksolni, pedig ellenkezőképpen fognak tselekedni, mivelhogy a' mostani új Ministerek se' az Ultraroyalisták közzül való emberek lévén, ők ezeknek megbuktatásán is úgy fognak iparkodni, mint az előbbenieken iparkodtak. — Hova czélzott az Országlószék azzal, hogy éppen azon környülállások közöl, midőn ismét ez a' Választási törvény fog a' két kamarák' vetekedéseinek leg *criticusabb* tárgya lenni, még azon kilencz Paireket is betette a' Pairek' közzé, kik a' Bonaparte száz napi országlása alatt volt Pairek közzül, tavaly Mártzius' 5-dikén még kihagyattak vala, ennek okát telyességel által nem láthatják a' Liberálisok. Pártját fogják-e ezek fogni az eddig fennállott Választási törvénynek, vagy nem?

Azoknak megnyugtatódásokra, a' kik nem tudják vagy nem akárák képzelni azt, hogy miként eshessék: hogy ugyan azon Ministerek, a' kik valamely dolognak magokat 1818-ban telyes iparkodással ellene szegezték, éppen azon dolognak 1819-ben telyes iparkodással pártját foghassák, ily magyarázatot közöl a' Párisi Ministeri Monitör: —

„Minekutánna minden egyéb megpróbált eszközök, mellyek által a' békételenek a' közönség' elméjében félelmet gerjeszteni iparkodtak, füstbe mentek: még hátra van egy, a' melynek most, ugyan néki adták magokat azok, kik a' közönséges gondolkodást 's a' dolgok' folyásának valóságos minémiségét ellenkező formába öltöztetni törekednek. Azon systema által akarnak félelmet okozni, mellyet az Országlószék ezután követni szándékszik. Így szólnak ezek: „Ugyan „hogy eshetik az, hogy azok az emberek, a' kik nem régen Frantzia Országának megtartatását egyedül csak a' „Választás' törvényének fennállásában „szemlélték, Frantzia Országának Válasz-

„tolljai előtt, ma, éppen ezen törvényt támogatják-meg? Ezen kérdést még a „Mirabeau” bámulást érdemlett ékes szollásának árja se’ fejtené-meg.“ — Már ez valódi ellentetés! De valyon egyenes é? Igasságos-é? Ez olyan kérdés, a melyre csak egyenes szívűséggel felelhetünk-meg. Általában igaz az, hogy vannak a Politikának oly *Apsolutum* (kifogást nem szenvedő; semmi feltételektől fel nem függesztett) princípiumai, a melyek a magok közönséges tulajdonságokra, a magok jelökre nézve, a mely minden néphez csak egy, tudni illik csak a népek boldogíttatása lehet, egyéb eránt akár mi formájok legyen, megváltozhatatlanok. De erőssíthetjük-é ezért, azt, hogy ez vagy amaz országási eszközök, a mely ez vagy amaz időhöz, erköltsökhöz, vélekedésekhez, sőt még az előítéletekhez képpes is jó és alkalmas vala, megváltozhatatlannak kelljen maradni, míg az alatt az emberek és minden dolgok szünetlenül változnak? Ezt erőssíteni annyit tenne, mint a maga árkában megszűnés nélkül folydogáló vizet, az ötet körül vévő partokkal ’s az ő folyását regulázó töltésekkel feltserélni. Alkalmaztassuk már most ezen princípiumot a ma kérdésben lévő fontos tárgyra. Nem igaz-é az, hogy, ha a mi kamaráinkban valamely törvényjavallás felett, mely a képviselőten fundálódó országási systemának kifejtetésére az előbbinél jobbnak lenni látszik, tanáskozni kell, azok is, a kik tavaly más vélekedésben voltak, most újabb és különböző *combinátziókat* találhatnak szükségeseknek, a nélkül, hogy magok magoknak ellent mondanának. A mi a princípiumot illeti, abban a józan okosság szerint semmi meg nem tagadtatik; mint-hogy sem a Kóvctek, sem a Pairek, sem a Ministerek nem képtak a Királytól semmi meghatározott parantsolatot az-

eránt, hogy így vagy amúgy vélekedjenek, ’s vélekedéseket utalmazzák, csak a kívántatik, hogy ezen utolsók a Király tanácsában, amazok pedig a nemzeti tanácsban, mint a nemzet organumai, egyedül csak a magok tulajdon lelki esmérési meggyőződésük szerint mondják ki vélekedéseiket. Ha valamely Minister a Királyhoz vagy valamelyik képviselő a kamarához, keringő és hamis okoskodás nélkül, hathatósan de jó lélekkel ekképpen szoll: *A tapasztalás az én előbbeni vélekedésemet megváltoztatta* — maga magának való ellentmondás-é ez? vagy pedig kötelesség, ha egyéberánt neki az ő lelki esmérte azt mondja, hogy ő, az isten és emberek előtt esküvéssel erőssítheti, hogy meggyőződéssel és egyenességgel szollott? Ezen punctum körül forog mint sark körül az egész dolog; és való az, hogy Frantzia Ország, a mely magában vétetve, nem rész, mind azokról az emberekről, a kik így beszélnek, másképpen fogna itélni, mint a különbözőkülömb részrehajlások egymásról itelnének. A Mirabeau nevezet nagyon helytelenül hozatik itt elő. Mirabeau a Romai leg jobb Orátoroknak beszédességével születettvén e világra, ezeknek indulatosságában és ditsőség-szomjúzásában is reszes volt. Még is önn’ munkájától megijedvén, fenn akarta a revolúziót tartoztatni, ’s azt a Királyságban, a két kamarák béli képviselői által talpra állítani; ’s ezért magamagának való ellentmondásra jutott é ő, a ki maga, csak egyedül azt proklamáltatta vala, hogy a Státusok gyűlésében a Harmadik (a Polgári) Rend kamarája tenné a Nemzeti gyűlést. —

„Nélünk úgy látszik, hogy a Frantzia Ministerek, a nélkül is, hogy csak ezen egy *argumentumhoz* kötnék magokat, a Válosztási törvényre ’s a magok mostani systemájokra nézve, a

dolgoknak az 1813-dik esztendő' végén lévő állapotjával eléggé mentethetnek. Azon idő pontban, mikor az idegen Hatalmasságoknak seregeik az Országot éppen ide hagyták vala, midőn az ellenséges környülállásoknak történetből való öszszetalálkozások miatt a' Státus' papírosai interesének hirtelen történt leesése miatt, a' közönséges és magános hitel megsöklent vala, 's midőn az Ország' legelső iparkodásának annak kellett lenni, hogy a' felindulásban lévő elmék lehetőképpen letsendesittessenek: ekkor mondom, nagyon idéltlen, nagyon veszedelmes próbatétel lett volna a' Válosztási törvénynek megtámodtatása. Már tsak ezen egy akadálnak meggondolása eltartoztathatott volna valamelly Ministert, ha mindjárt teljesén meggyőzöttetve lett volna is egy törvénynek hibás volta felől, attól, hogy magát annak a' jóvallásnak ellene szegezze, a' melynek talám már most, a' környülállásoknak megváltozásával hathatósan pártját fogja fogni. —

„A' mi pedig most itt a' legfontosabb környülállás, mint a' mellyen az egész dolog fekszik, az a' nagy változás, melly a' közönségnek a' Válosztási törvény eránt való gondolkodására rézve előfordult. A' Barthelém y' jóvallásának idejében még sok igasságos és nagy belátású emberek találtattak, kik a' Válosztási törvényből származható veszedelmet sokkal kisebbnek tartották, mint a' milyenne valóssággal leve. Az utóbbi Válosztás' resultatuma egészen clozlatta az ezen veszedelem eránt való kétségeskedést. A' közönséges gondolkodást eléggé felvilágosították a' megtörtént dolgok (itt oda czéloz a' Monitör, hogy oly emberek is nemzeti képviselőkké válosztattak, mint Abbé Gregoire). A' Ministerek nem tsak a' két kamarákban, hanem az egész nemzetben bathatós pártfogást remélnetnek mind azoktól, kik a' dolgok' mor-

tani állapotjának állandóságát ohajtják 's a' jövendő eránt lágymelegséggel nem viseltetnek. És ha talám, miat előre is látni lehet, cz a' Válosztási törvénynek megváltoztatását illeő jóvallás egy bizonyos (a' Liberális) résznel nagyon heves ellentáitóra fogatalátni, legalább affélől is bizonyosok lehetnek a' Ministerek, hogy a' Monarchiai principiumoknak 's a' Törvényes Dynastiának egy barátja se' fog azok között találatni, a' kik magokat ezen jóvallásnak ellene szegzik.“

Az itt felhozott czikk, melly a' Monitör után a' másik Ministeri Ujságban a' Journal-de-Parisban is kijött, a' Liberális Ujságleveleknek nagy kiáltozásra szolgáltatott okot, tudniillik: hogy már annelutánna a' Constitútzió' egyéb czikkhelyeinek, a' lelkiismeret' szabadságának, a' uymtatási szabadságnak, a' személtyes bátorságnak, a' megvásárlott nemzeti jószágok' bírásának, a' jusok' egyelőségének. és mindennek megsértetésétől félni lehet.

Egy Párisi Liberális Ujság úgy vélekedvén, hogy a' mostani Ministérium se' sokáig fog mostani állapotjában megmaradni, példabeszédben adja elő vélekedését. Azt mondja, hogy, Gróf Desazes Firma alatt új Assekuráló intézet állott fel Párisban, de a' melly legfeljebb tsak 6 hónapra assekurál; 's ellenben asskurál tsak egy napra is. Roy Ur 5 hétre assekuráltatott. — Párisi Ujságlevelek erőssítik továbbá, hogy az Országok több departamentjeiben kérelmeket készitenek a' követek' kamarájához, hogy az eddig fennállott Válosztási törvényt és az egész Constitútziót változás nélkül tartassa-fenn. — A' Journal-de-France azt erőssíti, hogy a' Sarthe' departamentjében nagyon számosznak a' támadásra gerjesztő kiáltozásokért való panaszkodók. Azt mondja öt ifjakról ezen Ujság, hogy talám részegek lévén, az Usur-

paternak 's újának nevét kiáltozták, melyért a' Mansi Esküdtek' ítélőszéke' elejébe állították.

Párisban Nov. 25-dikén lázszató ezédulák raggattattak a' törvényt és orvosiást tanuló ifjak' épületeiknek falaira, melyek által megintetnek, hogy ők is avassák belé magokat a' részrehajlás' mesterkedéseibe. A' törvényt-tanulókhoz ugyan kevés befolyást kapott, mint látszott, ezen meghívás: hanem az Orvosi tudomány' tanulóji között, ámbár nem nagy számmal is, tsakugyan találtattak olyanak, kik a' eszbitók' meghívásának üteket nyitottak. Az ő Le-Roux nevű érdemes Dékányok azonközben az ifjakhoz intézett okos beszédje által minden rossz következéseknek elejét vette. Azok ezen tanuló ifjak közzül, kik a' lár-mában nem csak nem részesültek, hanem inkább annak csendesítésén iparkodtak, magok a' *Journal-des-debatshoz* irtak, hogy a' történetet hirdesse-ki, eképpen: —

„Ujságíró Ur! Az Orvosi tudomány-nak nagy számú halgatóji, kik a' jó rend-zek és csendességnek barátjai, 's a' kik egyedül csak a' tanulással való foglalatostkodást kívánnyák, méllyen megszorítottak zaon fellázadás által, melyly az Oskola' nagy, amphitheátroniában történt. —

„Egy tanítási órának elvégződésekor jelentést tettek néhány lázszatók, hogy kérclem fogna a' tanuló sereg előtt felolvastatni, melyben a' követek' kamarájától a' kívántatik, hogy az eddig fenn állott Választási törvényt ennekutánna is változás nélkül tartassa-fenn. Többek találtattak, a' kik ezen jelentést nagy helybehagyással fogadták, de még is sokkal többen olyanok, a' kik ezen kérelmet rendtelenségekre és meghasonlásra szolgáló jeladásnak tartották. Ez így folyván, az alatt egy tanuló a' nagy lár-má-

zás és Vivát-kiáltozás közben, a' mon-dottkérelmet kezében tartván, a' kathedrába felment. A' lázszatók az egész se-reget kalapjának levételére akarták kén-szeríteni, a' melyből rút lárma következett. Idővel hozzá fogott az Orátor a' kérelemnek felolvasásához, melynek kezdő szavai ezek voltak: — „A' Párisi „Orvosi Fakultásbéli tanuló, a' Fran-tzia nemzet' képviselőjéhez! Uraink! „Valami sikethangú hír, de a' melyet „a' nép' szava megerőssíteni látszik, azt „mondja, hogy egy Minister a' mi Tár-sasági Kötésünket a' maga vakmerő bá-tor kezei által érdeklenni mérészli.“ . . . Mikor az Orátor a' kérelmet ezen szó-ig olvasta volna, a' mi érdemes Dékányunk Le-Roux Ur éppen ekkor a' szalába belépett; a' lázszatók azonközben annyira ütlék az elvetemedést, hogy sokáig szavaira se' ügyeltek; végre tsakugyan hely-reállott a' tsendesség, 's a' Dékány Ur felszollalván, ily szavakat intézett gyüle-kezetünköz: „Uraink! az Urak azért vagy-nak itt, hogy a' mi tanításainkat hal-gassák és tanuljanak. Mi azt meg nem engedjük, hogy ezen amphitheátrum a' tanuláson kívül valami egyéb foglalatosságra fordíttassék. Az Urakk közt mind ez ideig jó rend uralkodott, és mi való-ságos kesergéssel szemlélnők azt, ha ez ennekutánna tsak egy szempillantáig is megzavartatnék.“ — Ezen szavakra (így folytatják irássokat a' tudósítók) az Orátor Ur a' kathedráról lejövén, a' Liberalis Urak véle egygyütt mind eltávoztak, hogy klubjokat más helyen tartásák. —

„Köztünk eszserént már ma li van szórva a' meghasonlás' magva! tegnap még minnyájan csendességben valánk. Ez azolnak egy újabb jó téteménye, kik magokat a' liberalis ideák' barátjainak nevezik. A' mi kérelmünh az, hogy azok, a' kik tanulásra adták magokat, hagyas-

sának esendességben. Tudják-meg a' nyughatatlanság' gerjesztői, hogy a' tanulók között sokan találtak, kik a' lázadásra czélzó mesterkedéseket nem jóvállják, és hogy köztök a' jó rend' barátjainak száma sokkal nagyobb, mint azoké, kik a' lázadást jóvállják! — *(Itt azon tanulóknak neveik következnek, kik ezen levelet aláírták).*

A' Marschal Grouchy' állapotján nevezetes változás történt. A' Király oly rendelést adott ki reá nézve Nov. 24-dikén, hogy minden ellene való vadaknak és pereknek egyszerre vége szakadjon, és néki, mint General-Lieutenantnak egyszerre minden Grófi és egyébfele titulusai és jussai azon állapotban visszaadattassanak, mint 1815-ben Mártzius' 19-dikén, a' Bonaparte' visszajövele előtt voltak. Rendelésében felhossa a' Király, hogy legkülönösetben a' Királyi Heáczeg Angouleme's' bizonyágtetele által győzetetett légyen meg affelől, hogy Gróf Grouchy azon Frantziák közzé tartozzék, kik már meg az 1816-ban Jan. 12-dikén kiadott Végzés által teljes bocsánatot kaptak.

Spanyol Ország.

A' Király megparántsolta, hogy minden gabonának és pénznek felerészét, mellyek az Andaluziai magazinokban találtak, a' *Sevillai és Kadixi* Püspököknek kezeik alá adják, oly végre, hogy ők ezeket a' megyékben találtató betegeknek és a' meghaltak' hátramaradt árvaiknak és özvegyeiknek tápláltatássokra fordítsák. — A' Sárgahideg Kadixban csak nem megszunt. Nov. 9-dikén nem telt 6 vagy 7 száznál többre a' betegek' száma.

Nagy Britannia.

Summázat az Anglus Ujságleve-

lekből: Midőn a' Régens Princz Nov. 23-dikén délutáni 2 órakor a' Parlament' kinyitására ment, véghetelen sokaságnak örvendező kiáltozásai által köszöntetett, a' hol elment; s csak némely helyeken lehetett kevés füttyölést hallani. Egy lázdasztó irás által, melly alatt Walker aláírás olvastatott, meghivatott a' nép, hogy 24-dikben a' Smithfielden gyűljön össze, azon válosznak meghallására, mellyet L. Sidmouth a' minap hozzá beadatott kérelemre adott. Azt mondja Walker ezen meghívásban, hogy mindenek fegyveresen jelenyenek-meg, mert egész Nagybritannia tsakázó ereje nem volna elégséges arra, hogy egy összcscsatolt döfést kiálljon (Ministeri Kurir).

Ujabb Ujságok.

A' Frantzia Király kinyitotta Nov. 29-dikén a' Kamarák' ülését, ily beszéget intézván hozzáok: — „Uraim! Szívennek első kívánsága, hogy első összcgyülekezésünk' alkalmatosságával azon jótéteményet, mellyekkel a' Gondviselés bennünket megáldott, és a' mellyeket jövődöre is remélni enged, haláladással megismerjem. Az én familiám megszaporodott, és remélhetem, hogy még az is be fog telyesedni, a' mit kívánnom hátra vagon. Háznak minden új támosza egy újabb összcoköttetődés a' között és az én népem között. A' mi két Világ' részei' Státusai eránt való barátságos állapotunk, a' Fejedelmeknek egymással való szoros összcsovetkezésén és az ő költsönös függetlenségeiken fundáltatrán, folytatában a' hosszsas békesség' zálogául szolgál. A' Szent Székkel való szerentsés alkudozásaim által főbb Egyházaink kiragadtattak az árvaság' állapotjából. A' Püspököink a' magok megyékben való

jelenléte a' papi kormányzásnak minden részeiben meg fogja a' rendet erősíteni, 's azt a' tiszteletet, melly a' szent Religiót 's a' Státus' törvényeit illeti, előmozdítja. Anyaegyházunk' szabadságait semmi rövidség nem érte. Én a' Hivőknek kívánságait meghalgotam, 's az ő szükségüket 's az azokon való segítettésre szükséges eszközöket megfontolom előbb, hogy sem azokat az utakat módokat előtekbe terjesztém, a' mellyek atyáink' istentiszteletének helyreállíthatására nézve még hátra lehetnek. —

„Két termékeny esztendő a' gabonabéli szükségből származott inségeket, már egy részint elenyésztették, a' földművelés látható lépéseket tett előfelé; az industrának minden ágai nemes felemelkedést tettek; a' szép mesterségek Francia Országot most is tiszteletessé teszik és díszesítik, mint eddig. Én ezeknek szerzeményeiket magamhoz öszszegyűjtöttem; hasonló kedvezéssel viseltetem a' hasznos mesterségek eránt is: a' közönséges helybehagyás pedig mind kettejének buzdítottására szolgált. Vidékeinknek megszabadulása 's az idők' kedvező folyamata megengedték, hogy finansziánknak jobbitásán dolgozhassunk. Előtekbe terjesztetem a' Státus' költségeinek 's ez azokra kívántató jövedelmeknek felszámllátását. Nagy meglepéssel adom tudotokra, hogy az eddig ezen tekintetben törvényesen elővételint intézetek semmiféle szorgató vagy véletlen szükségek által meg nem zavartattak. A' folyó esztendőre semmi új költsönözés nem kívántatik. Az odafizető nép már

érezett némelly könnyebbségeket. A' legterhesebb adózasoknak nevei nem fognak rajtatovább fekünni, tsak addig, míg azt a' Státus' rendkívül való adósságainak lefizettetése rzkükségessé teszi. A' törvényeknek betölttetése mindenütt könnyen megesett; a' köz csendesség sehol meg nem zavartatott. Ily környüállások között, 's hogy a' rossz időkre való visszaemlékezést annál inkább eltávoztathassam, a' szelid és engesztelő eszközöknek megsokasíttatását rendeltem, 's ezeknek ennekutánna se' fogok egyéb hárt szabni, tsak a' mit a' nemzeti érzékenység 's a' korona' méltósága kívának. —

„Azonban, mind ezen boldogságunk' elementumai között is el nem titkolhattam magamtól azon fundamentumos félelmeskedést, melly a' mi reménségeink között elegyítette magát, és figyelmünket nagyon szorgatólag megkívánja; valamelly bizonytalan de eleven érzést gerjesztő nyughatatlankodás minden elméket elfoglalt, *melly miatt ezek a' jelenlévő dolgok' a' folyamatjának tartósságáért kezeséget kívánnak.* A' nemzet nem egész tökéletességgel használhatja a' békesség' és törvényes rend' gyümöltseit; attól fél, hogy ezektől a' faktziók által meg fosztatni; azon indulatoskodástól, mellyel ezek az Uraságra törekednek, 's azon nyilvánvalóságtól, mellyel plánumaikat kinyilatkoztatják, megijedett; 's minden félelmei és ohajtásai által azt mutatja, hogy csendességének és állapotja' állandóságának új zálogára van szüksége. —
(A' többi következik).

Száz forint Conventiós pénzért adtak Váltó cédulában: —
Dec. 7-dikén 250¹/₂ — 9-dikén 250 — forintot.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok:

Magyar Ország.

A Pesti Tudósításokból Decemb. 4-dik napjáról: —

Festen a' Hét - Választó - Fejedelmek Vendégfogadójában, December 1-ső napjától fogva közönséges szemlélésre ki vagyontétele, a' Dunán által építendő Alló-Hídnak modellája, mely az eddig tanátslott Hidak' formájától és alkotásától igen sokban különbözik. Nevezet szerint a' Horváth János' egykor az Universitásunknál Physicát tanító Professor Urnak tanátslott hidjától abban, hogy az egyetlen egy boltozatu, vagy is igájú hidat, és tsupa fából javallott: ellenben ezen modellának készítője, a' vízbe kőből építendő négy oszlopokat tételni, 's ezeket fából készítettő 5 igákkal kívánja össze kaptolni, mellyeknek össze alkotások különös erősséget, és tartandóságot ígér; második különössége az, hogy a' hidnak végein, a' mi másképp' szükségesnek látszik, semmi ellentámadékot nem kíván, minthogy az ő igái olly lapossak, hogy az egész karikának tsak huszonnegyedik részét teszik. Végre nevezetes különösség még az is, hogy ezen hidnak felállítására minden épületre megkívántató szereklnek, és munkának egybenszámláltatásával a' mostani papiros pénzben tsak 599,979 forintot $1\frac{5}{8}$ krt, kíván, és ezen nem nagy summáért századokig tartandó alkotmányt, és Magyar Ország részeinek közösülésére télen nyáron egygyenlő bátorsággal járható szabad utat ígér. Ezen javallást a' modellával, rajzolattal, és a' költség felszámolásával Felsőbb helyekre is bemutatata Campmiller József Magyar Indigena, 's a' Felső Austriai Státusok Ingeneurje.

November 28-dikán végezte betses életét Tiszteletes és Tudós Molnár János Pesti Evangelikus Prédikátor, és Se-

nior Ur, 's December' 1-ső napján délután minden rendbeli tisztviselőinek kíséretével a' közönséges temetőbe eltemettetett. Ezen alkalmatossággal felette Halotti beszédet tartott Tiszteletes Kalchbrenner József Ur, a' ki Agendorfról Soprony Vármegyéből a' Boldogútnak elgyengülése után Pesti Prédikátornak meghívattatott. Végső tisztelet-megadás végett jelen voltak a' szomszéd helységekből 6 Tiszteletes Urak is. A' Boldogútt, Csetneken Gömör Vármegyében született-Sopronyban tanult, 's Egyházi tudomá, nyokra való készületeit Jénában végezte. A' honnan megérkezvén először Radányon Zólon Vármegyében kezdett prédikátorkodni, 's onnan nem sokára Pestre által tétellett, a' hol 52 egész esztendeig viselte Egyházi hivatalját, 's az ő jeles, és többféle tudománya által magának nagy tiszteletet szerzve, az új Pesti Evangelica Községet buzgó szorgalmatossága által nem tsak rendkívül megsaporította, hanem arra is reá segítette, hogy noha 1788-ban még tsak közönséges háznál tartanak az Isteni tiszteletet, már 1799-dikben Prédikatori lakást, és Oratoriumot építenének, 's 1811-dikben diszes Templomot állitanának. Ő több tudós munkákat szerzett, és a' férjfi és leány-gyermekek iskoláit szerentesen talpra állította. Élt 63 esztendeig.

J e l e n t é s.

Mind Jóakaróimra 's Barátimra való tekintetből, kik darab idő olta nem nélkül küldözik hozzám leveleiket olly formán, mintha a' Magyar Kurír írásában részes volnék; mind magamra nézve szükségesnek tartom annak kinyilatkoztatását, hogy a' nevezett Ujságnak szerkesztésében, vagy más körülte való munkában, legkissebb részt sem veszek.

Igaz Sámuel.